

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobců: a) J. K . , b) M. K . ,** oba bytem „X“, zastoupených Mgr. Ing. Vlastimilem Němcem, advokátem, se sídlem v Chomutově, ul. Kadaňská č. p. 3550, PSČ 430 03, proti **žalovanému: K r a j s k é m u ú ř a d u Ú s t e c k é h o k r a j e , odbor územního plánování a stavebního řádu,** se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č. p. 61, PSČ 400 02, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2011, č. j. 283/UPS/2010, JID: 131869/2010/KUUK/Šub,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, ze dne 5. 1. 2011, č. j. 283/UPS/2010, JID:131869/2010/KUUK/Šub, a rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, stavební úřad, ze dne 12. 5. 2010, č. j. SÚ-45203/2009/OS/V, **se pro vady řízení zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **p o v i n e n zaplatit** žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši **28.754,-Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se společně podanou žalobou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 5. 1. 2011, č. j. 283/UPS/2010, JID: 131869/2010/KUUK/Šub, jímž bylo rozhodnuto o jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, stavební úřad, ze dne 12. 5. 2010, č. j. SÚ-45203/2009/OSV, sp. zn. MUKK/34964/2010 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), tak, že ve výrokové části rozhodnutí byla toliko doplněna podmínka č. 9, kterou bylo stanoveno, že při odstraňování stavby kamenné zdi postavené na pozemku parc. č. 3460/210 v k. ú. Kadaň musí být zejména dodržena norma ČSN 83 9061 (DIN 18920) na ochranu stromů, porostů a vegetačních ploch při stavebních pracích, jakož byly i stanoveny další podmínky na ochranu stromu, jenž se nachází vedle této stavby. Ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaným potvrzeno, přičemž tímto

rozhodnutím bylo žalobcům, jakožto vlastníkům, dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), nařízeno odstranění stavby kamenné zdi postavené na pozemku parc. č. 3460/210 v k. ú. Kadaň, jež tvoří součást oplocení pozemku parc. č. 3460/29 v k. ú. Kadaň.

Žalobci v žalobě předně namítli, že odstranění stavby kamenné zdi není v souladu se zákonem, neboť žalobci stavebními pracemi pouze zhodnocovali a prováděli stavební úpravy stavby, tj. kamenné zdi, která se již na předmětném pozemku nacházela, a jež je ve vlastnictví třetí osoby. Pokud by skutečně došlo k odstranění stavby, došlo by dle žalobců tímto postupem ke zcela evidentnímu nezákonnému zásahu do vlastnických práv třetích osob. Žalobci v této souvislosti rovněž poukázali na skutečnost, že v době zahájení opravných prací byla předmětná zeď ve značně zchátralém stavu, který bezprostředně ohrožoval životy i majetek osob, a proto soused žalobců, tj. pan G. B., položil ke zdi betonové obruby, jež sloužily jako opěra této zdi.

Žalobci dále uvedli, že na pozemku parc. č. 3460/29 v k. ú. Kadaň vystavěli rodinný dům s tím, že z důvodu ochrany svého majetku se žalobci rozhodli tento rodinný dům, resp. pozemek, oplotit. Jelikož se však na pozemku žalobců nachází vzrostlý a zdravý jehličnatý strom, jenž tvoří přírodní hranici pozemku žalobců, když tento pozemek je zároveň svahovitý, tak se žalobci rozhodli nebudovat základy nového plotu v okolí tohoto jehličnatého stromu, ale pro účely vybudování plotu se rozhodli využít stávající zeď, kterou žalobci následně zpevnili a navýšili. Žalobci v tomto kontextu zdůraznili, že tímto postupem pouze opravili stávající zeď, když současně jednali v důvěře v to, že tímto postupem nijak nepoškodí a nezasáhnou do kořenového systému zmíněného jehličnatého stromu. Jelikož žalobci při realizaci stavby kamenné zdi zasáhli do vlastnického práva města Kadaň, jakožto vlastníka pozemku, na němž se nachází stavba kamenné zdi, tak v okamžiku, kdy tuto skutečnost žalobci zjistili, neprodleně zahájili jednání s městem Kadaň jakožto vlastníkem pozemku o prodeji dotčené parcely, tj. pozemku parc. č. 3460/210 o výměře 52 m² v k. ú. Kadaň. Zastupitelstvo města Kadaň však na svém zasedání konaném dne 28. 4. 2008 prodej tohoto pozemku žalobcům neschválilo s odůvodněním, že tento pozemek je veden jako komunikace, a že přes tento pozemek je rovněž situován přístup a vjezd na pozemek parc. č. 3460/318 v k. ú. Kadaň. I přes negativní stanovisko zastupitelstva města Kadaň se žalobci i nadále snažili o smírné řešení nastalé situace, k čemuž však ani posléze nedošlo.

Žalobci jsou přesvědčeni, že z jejich strany došlo toliko k opravě stávající zdi a k jejímu navýšení. Z tohoto důvodu dle žalobců nemohlo dojít k výstavbě nové stavby, tj. kamenné zdi, na cizím pozemku, ale k pouhému zhodnocení a zvelebení zdi, jež na tomto pozemku již byla dříve umístěna. Jelikož se město Kadaň o technický stav této zdi nestaralo, došlo dle žalobců nejen k jejímu výraznému zhodnocení a zvelebení, ale současně i k zajištění bezpečnosti v okolí zdi. Žalobci k opravě zdi přistoupili v dobré víře, že ochrání kořenový systém stromu a současně i obnoví technický stav zdi, čímž by rovněž došlo k zabezpečení svahu před erozí půdy. V této souvislosti žalobci podotkli, že jejich záměrem rozhodně nebylo se obohatit o část pozemku ve vlastnictví jiného, neboť tato část pozemku je pro ně nevyužitelná. K opravě zdi se rozhodli přistoupit pouze z výše uvedených důvodů, a to ještě na vlastní nemalé náklady. Vzhledem k těmto skutečnostem mají žalobci za to, že z jejich strany nemohlo dojít k žádnému vystavění stavby kamenné zdi, ale jen ke zpevnění a obložení stávající zdi kameny, kdy takovéto stavební úpravy nelze považovat za stavbu, a tudíž nelze ani požadovat odstranění stavby kamenné zdi jako celku. Nadto žalobci zmínili, že zákon ukládá každému vlastníkovi řádně pečovat o svůj pozemek. V tomto případě je však dle žalobců zřejmé, že ze strany města Kadaň došlo k zanedbání této povinnosti, neboť město Kadaň na svém pozemku trpělo polorozbořenou zeď. Žalobci mají též za to, že odstranění

stavby kamenné zdi by bylo neúčelné, když při rozhodování o odstranění stavby by se mj. mělo přihlížet i k povaze a rozsahu hospodářské ztráty, která by tímto krokem vznikla, a jaký je rozsah zastaveného pozemku. K tomu žalobci doplnili, že kamenná zeď se nachází na samé hranici pozemku žalobců a města Kadaň. Odstraněním stavby by dle žalobců současně došlo k vážnému ohrožení kořenového systému stromu a velmi pravděpodobně k jeho úhynu a následné erozi půdy, čímž by dle žalobců mohla být v ohrožení i přilehlá pozemní komunikace. Nadto žalobci ještě uvedli, že dle jejich názoru stávající stav není v rozporu s veřejným zájmem, když nikterak nebrání přístupu a vjezdu na pozemek parc. č. 3460/318.

Závěrem žaloby žalobci konstatovali, že napadené rozhodnutí shledávají nezákonné, neboť mají za to, že nedošlo k vystavění žádné stavby na cizím pozemku, ale pouze k opravě stávající stavby. Současně touto opravou došlo i ke zhodnocení dotyčné stavby. Pokud se týká výkonu napadeného rozhodnutí, tj. odstranění stavby kamenné zdi, tak žalobci uvedli, že k tomuto nejsou oprávněni, neboť se předmětná stavba nachází na pozemku, jenž není v jejich vlastnictví, ale naopak je ve vlastnictví města Kadaň. Napadeným rozhodnutím jsou tedy žalobci povinováni k zásahu do práv jiného. Výsledek je dle žalobců nezákonné a nevykonatelné rozhodnutí, které je tak v rozporu s hmotným právem. S ohledem na tyto skutečnosti žalobci navrhli, aby zdejší soud rozsudkem zrušil nejen napadené rozhodnutí, ale současně i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalovaný na výzvu soudu předložil příslušný správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

K věci uvedl, že zásadně nesouhlasí s argumentací žalobců, že stávající zeď byla toliko opravena a vyvýšena. Dle žalovaného totiž z fotodokumentace založené ve správním spisu vyplývá, že při výstavbě kamenné zdi bylo sice použito základů stávající zdi, nicméně nelze tvrdit, že by výstavbou kamenné zdi (o délce 6,25 m, po zalomení o délce dalších 3,71 m, šířce 0,5 m a výšce od 1,7 m do 2 m) došlo pouze k opravě či úpravě zdi stávající. Z obsahu správního spisu je dle žalovaného totiž seznatelné, že stávající zeď byla v první řadě rozšířena a v této šíři i navýšena, čímž de facto došlo k obestavění stávající zdi.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dále odkázal na ust. § 2 odst. 4 stavebního zákona, kde je legislativně definován pojem dokončená stavba. S ohledem na zmíněné ustanovení stavebního zákona má žalovaný za to, že nepovolené zděné oplocení je změnou dokončené stavby, a to její přístavbou a nástavbou, tj. stavbou (stavebním dílem) ve smyslu ust. § 2 odst. 3 a 4, jakož i ust. § 129, stavebního zákona, jež před samotnou realizací vyžadovala rozhodnutí či jiné opatření stavebního úřadu. Z tohoto důvodu dle žalovaného nelze přisvědčit žalobcům, že v tomto případě se jednalo pouze o opravu a navýšení zdi, když prokazatelně došlo k půdorysnému rozšíření (stávající) zdi, a že tudíž se nejedná o stavbu, kterou může stavební úřad odstranit. Předestřené tvrzení žalobců pokládá žalovaný za účelové, jelikož žalobci v průběhu vedení celého správního řízení nikterak nezpochybňovali charakter jimi provedených stavebních prací. Nadto žalovaný doplnil, že žalobci námitku, že provedené stavební dílo není stavbou, neuplatnili v prvostupňovém a ani druhostupňovém řízení, tj. ani v rámci podaného odvolání, čímž dle žalovaného žalobci ohledně této námítky nevyčerpali opravné prostředky [viz ustanovení § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

Pokud se týká námítky žalobců, že provedené stavební úpravy nelze považovat za stavbu, a tudíž ji nelze odstranit, žalovaný v této souvislosti poukázal na výrok napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kdy v rámci řízení o odstranění stavby byl specifikován předmět tohoto řízení. Dle žalovaného bylo tímto rozhodnutím nařízeno odstranit toliko stavbu kamenné zdi, kterou žalobci bez povolení vybudovali, a již jsou

vlastníci. K tomu žalovaný ještě poznamenal, že rozhodně nebylo nařízeno odstranění stavby jako celku, tj. nově vystavené kamenné zdi včetně původní zdi, s čímž dle žalovaného plně koresponduje III. podmínka rozhodnutí správního orgánu I. stupně, podle níž má být stavba kamenné zdi odstraněna postupným rozebíráním, čímž bude současně technicky zamezeno odstranění původní zdi.

V daném případě se jedná o odstranění oplocení, tj. kamenné zdi, kdy k provedení této činnosti sice není třeba ohlášení, nicméně podle ust. § 96 odst. 2 písm. a) stavebního zákona se naopak vyžaduje územní rozhodnutí nebo územní souhlas. Jelikož stavba kamenné zdi byla žalobci provedena bez opatření stavebního úřadu, tak stavební úřad, tj. správní orgán I. stupně, zahájil správní řízení o odstranění stavby. Tímto dal stavební úřad žalobcům současně možnost, aby ve stanovené lhůtě požádali o dodatečné povolení stavby kamenné zdi. Žalobci však této možnosti nevyužili, tj. nepožádali o dodatečné povolení stavby, proto byl správní orgán I. stupně povinen v souladu s ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona rozhodnout o odstranění stavby.

Ohledně námitky žalobců, že odstranění stavby by bylo značně neúčelné, žalovaný uvedl, že stavební úřad nemá ze zákona stanovenou povinnost posuzovat případnou ztrátu, která by „černému stavebníkovi“ vznikla v důsledku odstranění stavby. Žalobci vybudováním stavby kamenné zdi bez příslušného povolení porušili zákon, a proto nesou riziko finančních ztrát pro případ, že takováto stavba nebude dodatečně povolena. Pokud by správní orgán I. stupně nebo žalovaný ve správním řízení o odstranění stavby zohlednili tyto argumenty žalobců, sami by postupovali v rozporu se stavebním zákonem (viz ust. § 129 stavebního zákona). Pro doplnění žalovaný uvedl, že stavba kamenné zdi byla provedena na pozemku, jenž je ve vlastnictví města Kadaň, které s touto stavbou nesouhlasilo. Na základě této skutečnosti žalovaný usoudil, že se lze domnívat, že tato okolnost byla důvodem, proč žalobci nepožádali o dodatečné povolení stavby. Žalovaný dále uvedl, že ze správního spisu zcela zřejmé, že žalobci již od počátku věděli, že staví na pozemku, jenž je ve vlastnictví města Kadaně (viz odvolání žalobců ze dne 4. 2. 2009). Město Kadaň přitom se stavbou na svém pozemku nikdy nesouhlasilo.

Pokud se týká námitky žalobců, že odstraněním stavby kamenné zdi by mohl být vážně ohrožen kořenový systém stromu, žalovaný předně konstatoval, že tato námitka se shoduje s jednou z námitek, jež byla žalobci uplatněna již v rámci odvolacího řízení. V této souvislosti žalovaný poukázal na napadené rozhodnutí, kde po vyžádání stanoviska od Městského úřadu Kadaň, odbor životního prostředí, ze dne 29. 7. 2010, č. j. MUKK/49144/10, sp. zn. ŽP-49144/10/OP/VOŠ, který odstranění stavby kamenné stavby z důvodu možného poškození kořenového systému stromu nijak nevyloučil, byl doplněn výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně o podmínku č. 9, kde byly přesně stanoveny podmínky pro ochranu vzrostlého stromu při odstraňování stavby kamenné zdi.

Dále žalovaný uvedl, že neshledává důvodnou ani námitku žalobců o tom, že napadené rozhodnutí ukládá žalobcům zasáhnout do vlastnických práv třetích osob, neboť tímto rozhodnutím bylo žalobcům nařízeno odstranit toliko nově vyžděné oplocení, a nikoliv původní zeď. K zásadnímu zásahu do vlastnických práv již došlo právě samotnou realizací této stavby. Pokud by při odstraňování nově postavené kamenné zdi došlo k poškození původní zdi či pozemku ve vlastnictví města Kadaně, žalovaný pro tento případ poukázal na ust. § 131 odst. 2 stavebního zákona, podle něhož by žalobci případně odpovídali za škodu vzniklou při odstraňování stavby na sousedním pozemku či stavbě.

Závěrem žalovaný podotkl, že žalobní důvody předestřené žalobci v žalobě jimi nebyly uplatňovány (vyjma jednoho – ohrožení kořenového systému stromu) jako námitky v řízení předcházejícím žalobou napadenému rozhodnutí.

V následně učiněné velmi obsáhlé replice žalobci setrvali na žalobních tvrzeních a zdůraznili, že se stanoviskem žalovaného nesouhlasí a že celou záležitost považují za zcela účelovou s úmyslem poškodit žalobce. Opětovně zopakovali, že na vlastní náklady zhodnotili zeď ve vlastnictví města Kadaň, čímž zabránili jejímu stále se zhoršujícímu stavu, který ohrožoval okolí, a i v neposlední řadě přispěli i k estetickému zlepšení okolí, jelikož zeď výrazným způsobem zvelebili. Dle žalobců vyjádření žalovaného k žalobě potvrdilo, že napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jsou nezákonná, neboť právě až ve vyjádření k žalobě bylo přesně specifikováno, jaké konkrétní části zdi mají být žalobci odstraněny. Tato skutečnost má dle žalobců za následek, že vyjádření žalovaného a správního orgánu I. stupně jsou vnitřně rozporná. Žalobci rovněž uvedli, že rozhodování o odstranění stavby náleží do pravomoci správních úřadů pouze v případě, že se jedná o nepovolenou stavbu. Pokud se naopak jedná o stavbu postavenou na pozemku ve vlastnictví jiného, tak v tomto případě rozhodování o odstranění stavby nenáleží do pravomoci správních úřadů. V této souvislosti žalobci dále doplnili, že jelikož byla stavba kamenné zdi postavena na pozemku města Kadaně, tak tato stavba, resp. stavební činnost, je dle žalobců součástí pozemku, na kterém stojí, a vlastníkem této stavby je proto vlastník pozemku, na kterém je tato stavba postavena, tj. město Kadaň. Z tohoto důvodu dle žalobců souzená věc nespadá do oblasti práva správního, ale do oblasti práva občanského. V další části repliky se žalobci detailně zabývali pojmem stavba z hlediska soukromého práva. V této souvislosti zejména poukazovali na rozhodnutí uveřejněné v Bulletinu Nejvyššího soudu pod č. 15/1989, kde bylo judikováno, že stavba je takový výsledek stavební činnosti, jímž vznikne věc. Žalobci následně odkázali na ust. § 120 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), podle něhož stavba není součástí pozemku, což dle žalobců mimo jiné znamená, že součástí pozemku nejsou výsledky stavební činnosti, které jsou samy věcmi v právním smyslu. Některé výsledky stavební činnosti se však za součást pozemku považují, a to např. stavby jako ploty či opěrné zdi. Z této skutečnosti žalobci usuzují, že předmětná zeď je součástí pozemku, a to pozemku ve vlastnictví města Kadaně. Tato okolnost má dle žalobců rovněž za následek, že tato zeď je též ve vlastnictví města Kadaně, a to bez ohledu na to, kdo ji postavil, neboť výsledky stavební činnosti, jež jsou součástí pozemku, což je právě tento případ, vždy sdílejí právní osud věci, s níž jsou spojeny. Jelikož je nově postavená kamenná zeď součástí pozemku ve vlastnictví města Kadaně, což znamená, že i tato zeď je ve vlastnictví města Kadaně, nelze dle žalobců po nich požadovat odstranění stavby kamenné zdi, neboť k tomuto nejsou oprávněni. Z tohoto důvodu proto žalobci pokládají rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nevykonatelné, s tím, že součást věci nemá svůj vlastní právní osud, neboť sdílí právní osud věci, k níž patří. Jelikož součást věci tedy nemá vlastní právní osud, nelze ji od věci, s níž právní osud sdílí, nijak oddělit nebo s ní jakkoliv nakládat.

Při ústním jednání před soudem konaném dne 9. 12. 2013 právní zástupce žalobce uvedl, že vůči žalobcům bylo vedeno účelové správní řízení, když v daném případě nemůže být odstraněna předmětná stavba. Trvá na tom, že žalobci toliko opravili značně zchátralou stávající zeď v dané lokalitě, která zjevně ohrožovala bezpečnost osob. Pro žalobce je proto za tohoto stavu nepochopitelné, že Město Kadaň odmítlo přistoupit na jakoukoliv variantu navrhovanou žalobci tak, aby nemuselo dojít k odstranění dotyčné zdi. Dále právní zástupce žalobců uvedl, že v žalobě bylo nepřesně uvedeno, že vzrostlý smrk se nachází na pozemku žalobců. Taktéž uvedl, že na pozemku č. 3460/210 v k. ú. Kadaň ve vlastnictví Města Kadaně se nejprve nacházelo torzo zdi k areálu kasárna. Toto torzo zdi, které bylo značně nakloněno a

vychýleno ze své osy, žalobci odbouráním částečně snížili. V mezidobí soused v dané lokalitě pan G. B. k tomuto torzu zdi přidal na volno betonové svahové dílce a lešenářské tyče za účelem zamezení pádu zchátralého torza zdi. Vedle toho Město Kadaň v mezidobí v dané lokalitě nechalo zhotovit obrubníkové obruby kolem těchto svahových dílců. V rámci výstavby oplocení rodinného domu ve vlastnictví žalobců se žalobci z pozice mezujících sousedů rozhodli řešit i tuto část oplocení, a to z estetického a bezpečnostního důvodu. Vlastnictví torza zdi tehdy žalobci neřešili. V rámci výstavby předmětné zdi soused pan G. B. odstranil jím přidané betonové svahové dílce a lešenářské tyče, takže žalobci mohli zrealizovat obestavění stávajícího torza zdi z betonu a okrasných kamenů. K tomu právní zástupce žalobců výslovně uvedl, že torzo stávající zdi v dezolátním stavu bylo žalobci ponecháno na místě včetně jeho naklonění a toto torzo bylo obestavěno betonem a okrasnými kameny. Torzo stávající zdi se tedy stalo nedílnou součástí nového oplocení, a proto jsou jejich žalobní tvrzení důvodná.

Pověřený pracovník žalovaného při témže ústním jednání před soudem setrval na požadavku žalobu zamítnout pro nedůvodnost. K vyjádření právního zástupce žalobců ohledně popisu skutkového stavu v dané lokalitě pověřený pracovník žalovaného neměl žádných výhrad a připustil, že v dané lokalitě došlo k obestavění torza stávající zdi, ovšem díky tomu se dle jeho názoru jedná o stavbu ve smyslu stavebního zákona, ohledně které může stavební úřad nařídít její odstranění. V daném případě totiž sice došlo k obestavění stávajícího torza zdi, nicméně se nejednalo o prostou opravu stávajícího torza zdi, a proto mohlo být nařízeno odstranění dotyčné stavby.

Napadené rozhodnutí soud pak přezkoumal v řízení podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu, zevrubném prostudování obsahu předloženého správního spisu a uskutečněném ústním jednání před soudem dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná a že žalobou napadené rozhodnutí včetně jemu předcházejícího rozhodnutí stavebního úřadu je třeba zrušit pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., když skutkový stav, který vzal žalovaný a stavební úřad za základ svých rozhodnutí nemá oporu ve správním spise, který byl soudu předložen k jeho výzvě žalovanou stranou.

Při učinění závěru o důvodnosti žaloby pro výše specifikovanou vadu řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud vycházel ze skutečnosti, že stavební úřad a v návaznosti na něj i žalovaný uložili žalobcům dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona odstranit stavbu kamenné zdi postavené na pozemku parc. č. 3460/210 v k. ú. Kadaň. Jinými slovy to znamená, že stavební úřad i žalovaný svá rozhodnutí opřeli o skutečnost, že žalobci vystavěli kamennou zeď jakožto novou stavbu na cizím pozemku bez příslušného rozhodnutí stavebního úřadu, a tudíž že se jedná o stavbu ve smyslu stavebního zákona, ohledně níž za splnění zákonem stanovených podmínek může být nařízeno její odstranění. Tento právní náhled stavebního úřadu i žalovaného ostatně zřetelně vyplývá i z konstatace žalovaného, která je obsažena v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a to ve druhém odstavci str.

5, o tom, že rozporovaná kamenná zeď je přistavěna k lici stávající opěrné zdi, jak je dle žalovaného zřejmé z přiložené fotodokumentace pořízené v průběhu výstavby kamenné zdi.

Z fotodokumentace založené ve správním spise dle názoru soudu ovšem naprosto nijak nevyplývá, že rozporovaná kamenná zeď byla žalobci přistavěna k lici tehdejšího torza zdi. Taktéž z fotodokumentace přiložené žalobci k předmětné žalobě, která je v zásadě totožná s fotodokumentací založenou ve správním spise, není jakkoliv patrné, že by žalobci rozporovanou kamennou zeď přistavěli k lici stávajícího torza zdi. Žalobci přitom ve správním řízení a posléze i v řízení před soudem kategoricky namítali, že z jejich strany došlo pouze k opravě stávajícího torza zdi, které bylo ve velmi dezolátním stavu a bylo značně nakloněno a vychýleno ze své osy, kdy žalobci toto torzo zdi odbouráním částečně snížili, dále jej ponechali na místě včetně jeho naklonění a následně toto torzo zdi bylo obestavěno betonem a okrasnými kameny. Z tvrzení žalobců tedy vyplývá, že z jejich strany nedošlo k žádnému vystavění stavby na cizím pozemku, nýbrž k pouhému zhodnocení a zvelebení stavby již na dotyčném pozemku umístěné. Tomuto tvrzení pak nekoliduje pořízená fotodokumentace, která tvoří nedílnou součást správního spisu nebo kterou přiložili žalobci v příloze ke své žalobě.

Z právě uvedených skutečností je zřejmé, že tvrzení žalobců o tom, že z jejich strany nedošlo k žádnému vystavění stavby na cizím pozemku, když pouze zvelebili stávající torzo zdi již na pozemku umístěné, je v příkrém rozporu se závěrem stavebního úřadu a potažmo žalovaného o tom, že žalobci vystavěli kamennou zeď jakožto novou stavbu na cizím pozemku, jelikož rozporovanou kamennou zeď přistavěli k lici stávajícího torza zdi.

Po zevrubném prostudování příloh přiložených žalobci k předmětné žalobě a zejména pak spisového materiálu, který soudu předložil žalovaný, ovšem soud nemohl učinit jiný závěr než ten, že závěr stavebního úřadu a žalovaného o výstavbě kamenné zdi jakožto nové stavby na cizím pozemku, když ta byla žalobci přistavěna k lici stávajícího torza zdi, není podložen žádným důkazním prostředkem, z něhož by tento závěr prokazatelně vyplýval. V této souvislosti nelze nezmínit, že důkazní situace tak, jak je zachycena ve správním spise, v předmětném soudním řízení zůstala nezměněna, a to i poté, kdy soud v rámci soudního řízení jak žalobce, tak i žalovaného ještě výslovně vyzýval k doložení mj. veškeré fotodokumentace pořízené v rámci výstavby rozporované kamenné zdi, a to především té, která by průběžně zachycovala stavební práce na této zdi, neboť žalobci i žalovaný soudu shodně sdělili, že veškerou dokumentaci, kterou měli k dispozici, již předložili soudu.

Za dané situace tak žalovaná strana učinila závěr o nutnosti vydat rozhodnutí ve smyslu ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona o odstranění stavby kamenné zdi postavené na pozemku parc. č. 3460/210 v k. ú. Kadaň, jakožto svébytné nové stavby na cizím pozemku vystavěné bez příslušného rozhodnutí stavebního úřadu, aniž by měla svůj závěr náležitě podložen spisovým materiálem. V tomto procesním postupu stavebního úřadu a žalovaného, když ten v zásadě akceptoval prvoinstanční rozhodnutí stavebního úřadu, soud shledává závažnou vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., jak soud již předdeslal shora. Žalovaná strana by měla vzít v potaz skutečnost, že k vydání rozhodnutí o nařízení odstranění rozporované kamenné zdi žalobcům může být přikročeno za situace, kdy je postaveno na jisto, kdo je vlastníkem rozporované kamenné zdi – zda vlastníky jsou žalobci či Město Kadaň, které bylo vlastníkem stávajícího torza zdi i pozemku parc. č. 3460/210 v k. ú. Kadaň, na němž se dotyčné torzo zdi nacházelo.

Pro zodpovězení otázky vlastnictví rozporované kamenné zdi je důležité vyjasnit, jakým způsobem došlo k realizaci rozporované kamenné zdi – tj. zda došlo k jejímu přistavění k lici stávajícího torza zdi ve vlastnictví Města Kadaň, jak dovodila žalovaná

strana, a tedy výstavbě svébytné nové stavby na cizím pozemku, či k prostému zhodnocení a zvelebení stávajícího torza zdi, jak tvrdili žalobci, a tedy zpracování cizí věci ve vlastnictví Města Kadaň. Dále soud uvádí, že po zodpovězení otázky vlastnictví rozporované kamenné zdi by žalovaná strana měla mít na paměti, že adresátem případného rozhodnutí o nařízení odstranění ve smyslu ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona může být v zásadě jen vlastník stavby.

S ohledem na zjištěnou zásadní vadu řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tak jak byla soudem popsána shora, soudu proto nezbylo nic jiného než předmětnou žalobu vyhodnotit jako důvodnou. Soud tudíž napadené rozhodnutí žalovaného včetně jemu předcházejícího rozhodnutí stavebního úřadu dle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil a zároveň v souladu s ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o tom, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je dle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu výše uvedeným.

Jelikož žalobci měli ve věci plný úspěch, soud proto podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobcům do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 28.754,- Kč, která se skládá z částky 2 x 2.000,-Kč za zaplacené soudní poplatky, z částky 2 x 5.940,- Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobců Mgr. Ing. Vlastimila Němce po 2.100,-Kč snížených o 20% podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 3 písm. f) a ust. § 12 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění do 31. 12. 2012 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)]; z částky 2 x 900,-Kč za tři s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006; z částky 2 x 2.480,-Kč za jeden úkon právní služby dotyčného právního zástupce žalobců po 3.100,-Kč sníženého o 20% podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 4 písm. d) a ust. § 12 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 1. 2013 [účast při jednání soudu dne 9. 12. 2013 - § 11 odst. 1 písm. g), z částky 300,-Kč za s tím související režijní paušál po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006; z částky 818,-Kč představující výdaje za cestovné právního zástupce žalobců k ústnímu jednání soudu konanému dne 9. 12. 2013, z částky 400,-Kč za 4 půlhodiny po 100,-Kč za promeškaný čas právního zástupce žalobců v souvislosti s uskutečněným ústním jednáním před soudem dne 9. 12. 2013 podle ust. § 14 odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006 a z částky 4.296,-Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 9. prosince 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová